

ת"פ 19690/11/13 - מדינת ישראל נגד ארמנד מור יוסף, שמעון כהן - הסתויים

בית משפט השלום באשקלון

09 נובמבר 2015

ת"פ 13-11-19690 מדינת ישראל נ' מור יוסף ואח'

בפני כב' השופטת דינה כהן ס. נשיאה
מאשימה:

מדינת ישראל
נגד

נאשמים:
1. ארמנד מור יוסף
2. שמעון כהן - הסתויים

החלטה

1. בקשה נאשם 1 (להלן: "הנאשם") שלא להшиб לאשמה, בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
2. ואלה העובדות הרלבנטיות לצורכי הכרעה בבקשתו:
שני הנאשמים הואשנו בכתב האישום בעבירה של **השלכת פסולת ולכלון רשות הרכבים**, בניגוד לסעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984.
נאשם 2 הועסק בתקופה הרלבנטית לכתב האישום על ידי נאשם 1, בין היתר, כנהג משאית ונוהג במשאית המציה בבעלות נאשם 1 (להלן: "המשאית").
על פי כתב האישום, ביום 24/4/2013, הוביל נאשם 2 באמצעות המשאית פסולת בניין, ושפך את הפסולת בשטח פתוח באופקים.
נאשם 2 הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, ונדון בגין גזר דין מיום 1/2/2015, לשלושה חודשים מאסר מותניים, למשך שלוש שנים, קנס כספי בסך 8,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪.
נאשם 1 אישר שנאשם 2 השליך את הפסולת במועד ובמקום הרלבנטיים והמחליקת התמקדה בשאלת הנחיתת נאשם 1 את נאשם 2 להשליך את הפסולת.
מטעם התביעה העידו נאשם 2 ומר חגי בלכנר, שיצילם את הפסולת שהושלכה בשטח.
3. עמוד 1

נאשם 2 העיד בבית המשפט כי השליך את הפסולת בשטח פתוח מיזמתו, ובניגוד להנחתה נאשם 1 להשליך את הפסולת בשטח פרטי סמור למקום שבו השליך את הפסולת.

בשל הסתירה שבין דברי נאשם 2 בחקירתו הראשית לבין הדברים שמסר בהודעתו (לא הוגשה כראיה) לפיהם נאשם 1 אמר לו לרכז את האדמה בשטח פתוח, והוא נאשם 2 עד עויין.

בהמשך חקירתו, שב נאשם 2 על גרסתו לפיה לא קיבל הנחיה מנאשם 1 להשליך את הפסולת בשטח פתוח אלא בשטח פרטי.

4. לטענת הסגנור, מטעם נאשם 1 לא הוכחה ولو לכואורה עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים.

מנגד, לשיטת התביעה, נאשם 1 הינו "מבצע בצוותא" של עבירת השלכת הפסולת, יחד עם נאשם 2 וזאת מכח העובדה המוטיק הישיר של נאשם 2. ב"כ המאשימה הפנתה להודעת נאשם 1 (ת/2) במסגרתה נאשם 1 האם נאשם 2 פעל באופן עצמאי או על פי הוראות נאשם 1, והшиб "ע"פ הוראות בלבד אני נותן לו סידור עבודה ואני מפקח על העובודה שלו". ביחס למועד הרלבנטי לכתב האישום, מסר נאשם 1 כי נאשם 2 "העmis חפירה מבית גן (שכונה באופקים)...ופינה אותו למרחק של כ 200 מ' לשטח פתוח" (ת/2, עמוד 3, שורות 15-6).

5. סעיף 158 לחס"פ קובע, בין היתר:

"**נסתימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכואורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דבריו בעניין...**"

בפסקה"ד המנחה בסוגיה זו של "אין להшиб לאשמה" - ע"פ 732 מ"י נ' כחלoon פ"ד לב(ו) 170 נפסק:

"**בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להшиб לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא בדברי בית-המשפט העליון בע"פ 28/49, הנ"ל, ראיות במידת היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירת את הנトル של **הבאת ראיות (להבדיל מנטול השכנוע) מן התביעה לנאשם..."****

בהמשך פס"ד כחלoon אף נקבע כי "אין לדקדק בשלב דיוני זה כחות השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכחה לכואורה כל פרט שלו וכל יסוד מישני מלאה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכואורה לגבי היסודות המרכזים של האישום" [שם בע"מ 179-180, ר' גם: ע"פ 405 מ"י נ' שדמי פ"ד לה(2) 757; ע"פ 638 מ"י נ' בוטרוס פ"ד מ(2) 658].

ר' גמ: י. קדמי "על סדר הדין בפליליים" תשס"ג-2003, 1094.

הנאשם מואשם כזוכה, באישום הרלוונטי לבקשת הנזונה, בעבירה של השלcta פסולת ולכלוך רשות הרבים.

לאחר שבחנתי מכלול הנסיבות בעניינו של הנאשם, טיעוני הצדדים וההלך הנהגות הנני סבורה שקיימות ראיות בסיסיות להוכחת יסודות העבירה שבה מואשם הנאשם ולפיכך אין מקבלת את טענת הנאשם שלא להшиб לאשמה.

שילוב היהו הנאשם המUSIC הישיר של נאשם 2, גרסת נאשם 2 ואף הודעת הנאשם כפי שפורטו לעיל, מהווים ראיות בסיסיות להוכחת עבירה של השלcta פסולת ברשות הרבים על ידי הנאשם.

לאור כל האמור, הנני מקבלת את עדמת התביעה שיש מקום לחיב את הנאשם להתייחס לראיות שהובאו מטעם התביעה, ככל שבחר להuide.

בשל שינויים ביום בית המשפט, ישיבת ההוכחות הקבועה ליום 9/11/2015 תחול בשעה 00:15:00.

ההגנה תזמן עדיה.

לדיון תזמון הקלה על ידי אחריות קלדניות.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ו, 09 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.